

[Hans Lund.]

dig klar over, at vi her står over for en lovgivning, som så afgjort er tværpolitisk. Jeg tror ikke, der findes ét eneste parti i salen her, der vil holde hånden over nogen form for skattesvig. Jeg tror også, at det er en almindelig opfattelse, at vi må have et skattesystem, som honorerer de krav, man i 1971 kan stille til systemet. Men vi må også gennem vores lovgivning gøre det lettere for borgerne at leve op til de krav, vi stiller. Vi er simpelt hen nødt til virkelig at tage fat på en revision af vor skattelovgivning. Den er så indviklet og knudret, at den giver anledning til alt for mange fortolkninger og vel også misfortolkninger, som i mange tilfælde rammer den enkelte borger. Det er et system, som vi ikke kan være bekendt at køre videre med.

Lad mig til slut sige, at jeg håber, resultatet af arbejdet i udvalget med kontrollovgivningen og de andre ting, vi kommer ind på, bliver, at alle borgere vil sige, at de, der snyder i skat, er noget til en side. Det vil nemlig være sådan, at får vi lovforslaget rigtigt gennemført, får vi kontrolbestemmelserne ført ud i livet, kan det ikke betale sig at snyde i skat mere, og så tror jeg nok, at vi har nået det, vi gerne ville.

Hastrup: Jeg kan begynde med at lykønske finansministeren i anledning af, at han har foreslået en ændring af lovens titel. Enhver forenkling inden for skattelovgivningen, den være sig nok så beskeden, bør hilses med glæde. Jeg håber imidlertid, at det må lykkes for ministeren også at gennemføre andre og mere vidtgående forenklinger i skattesystemet inden for den nærmeste fremtid. Dette er, som det også fremgik af den foregående talers bemærkninger, stærkt påkrævet.

Om det konservative folkepartis stilling kan jeg i øvrigt sige, at vi helt kan tilslutte os, at skattekontrollen her i landet bliver så effektiv som muligt. Dette lovforslag, som skal drøftes her i dag, bygger da også på et arbejde, som er udført, mens landet havde en konservativ finansminister. Det var arvegods, som den nuværende finansminister overtog. Jeg nævner ikke dette for at understrege andet, end at det viser det berettigede i, hvad også den socialdemokra-

tiske ordfører sagde, nemlig at det her drejer sig om tværpolitiske emner.

Skatteunddragelser kan kun ske på øvrige medborgeres bekostning. Respekten for skattesystemet nødvendiggør helt absolut, at borgerne er ligestillede over for loven, og at lovgivningsmagten drager omsorg for, at skattesnyderi forhindres, bekæmpes og straffes. Derfor giver lovforslaget os heller ikke anledning til afgørende principielle indvendinger.

Straffereglerne har ikke været ændret i de sidste 25 år. Der er i mellemprioriteten sket dels ændringer i selve vort straffesystem, dels og måske navnlig ændringer i vort skattesystem. Det er logisk, at lovgivningsmagten nu drager konsekvenserne af denne udvikling både på det strafferetlige og på det skattemæssige område.

Tendensen i lovforslaget er, at straffereglerne generelt skærpes, navnlig i form af en øget anvendelse af frihedsstraf. Finansministeren bebuder i fremsættelsen det af justitsministeren i går fremsatte forslag om en ændring af borgerlig straffelov, hvorved denne tendens til skærpet straf for skattesvig yderligere understreges. Jeg vil gerne sige, at det selvfølgelig vil være en stor fordel, om de to forslag behandles sideordnet, således at folketinget kan få et overblik over samtlige de retsregler, der fremtidig kommer til at gælde på dette område, inden tinget træffer sin endelige beslutning. Jeg beder derfor finansministeren udtale sig om, hvorvidt han regner med, at justitsministerens lovforslag kan behandles på en sådan måde, at der tages stilling til det samtidig med behandlingen af det lovforslag, som vi drøfter her i tinget i dag.

Uden i øvrigt at ville tage stilling til eller afstand fra de foreslåede skærpede straffebestemmelser finder jeg grund til at fremhæve, at risikoen for skærpet straf efter min bedømmelse ikke i sig selv er en løsning af problemerne. Det har vi set på andre områder, f. eks. hvor det drejer sig om færdselsforseelser, eller hvor det drejer sig om narkotika — ja, det gælder vel i det hele taget hele strafområdet. Derfor vil jeg gerne fremhæve, at hovedvægten nok bør lægges på det forebyggende arbejde, også hvor det drejer sig om skatteligningen. Det er mit indtryk, at ligningskommissionerne og skatterådene